Biblíulegir risar

Fimmbókin

Risar voru á jörðinni á þeim dögum, og einnig eftir það, þegar synir Guðs gengu inn til dætra mannanna og þær fæddu þeim börn, urðu þeir að kapptum, sem voru til forna, frægum mönnum. 1. Mósebók 6:4

Og þar sáum vér risana, sonu Anaks, sem eru komnir af risunum, og vér vorum í okkar eigin augum sem engisprettur, og þannig vorum vér í þeirra augum. 4. Mósebók 13:33

Emítar bjuggu þar forðum daga, mikil, fjölmenn og hávaxin þjóð, eins og Anakítar. Þeir voru taldir risar, eins og Anakítar, en Móabítar kalla þá Emíta. Fimmta Mósebók 2:10-11

Fimmta Mósebók 2:19-21
Og þegar þú kemur nærri Ammónítum, þá skaltu ekki angra þá né skipta þér af þeim, því að ég mun ekki gefa þér neitt land af Ammónítum, því að ég hef gefið það Lots sonum til eignar. (Þetta var einnig talið risaland. Risar bjuggu þar forðum daga, og Ammónítar kalla þá Samsúmmíta. Þeir voru stórir, fjölmennir og hávaxnir eins og Anakítar. En Drottinn eyddi þeim fyrir þeim, og þeir tóku við af þeim og settust að í þeirra stað.

Því að Óg, konungur í Basan, var einn eftir af leifum risanna. Sjá, rúm hans var úr járni. Er það ekki í Rabba Ammóníta? Það var níu álnir langt og fjórar álnir breitt, eftir mannsálni. Og þetta land, sem vér áttum á þeim tíma, frá Aróer, sem er við Arnonfljót, og hálft Gíleaðfjall og borgirnar þar, gaf ég Rúbenítum og Gaðítum. Og restina af Gíleað og allt Basan, sem er konungsríki Ógs, gaf ég hálfri ættkvísl Manasse, allt Argóbhérað ásamt öllu Basan, sem kallað var Risaland. Fimmta Mósebók 3:11-13

Saga

Og land Ógs, konungs í Basan, sem var af leifum Refaíta, sem bjuggu í Astarót og Edreí, Jósúabók 12:4

Allt ríki Ógs í Basan, sem réð yfir Astarót og Edreí, sem eftir voru af Refaítum, því að þá felldi Móse og rak þá burt. Jósúabók 13:12

Og landamærin lágu upp til Hinnomssonardalsins, að sunnanverðu Jebúsítafjalli, það er Jerúsalem. Þaðan lágu landamærin upp á fjallstindinn, sem liggur fyrir framan Hinnomsdalinn í vestri, við enda Refadalsins í norðri. Jósúabók 15:8

Jósúa svaraði þeim: „Ef þú ert fjölmennur, þá far þú upp í skógarlendið og höggva þér þar land í landi Peresíta og Refaíta, ef Efraímfjöll eru of þröng fyrir þig.“ Jósúabók 17:15

Og landamærin lágu niður að enda fjallsins, sem liggur fyrir framan Hinnomssonardal, í Refadalnum að norðan, og niður í Hinnomsdal, að Jebúsítálkum að sunnan, og niður að En Rógel. Jósúabók 18:16

1. Samúelsbók 17
1 Filistar söfnuðust nú saman herjum sínum til bardaga og söfnuðust saman í Sókó, sem tilheyrir Júda, og settu þeir herbúðir sínar í Efesdammím milli Sókó og Aseka.
2 Sál og Ísraelsmenn söfnuðust saman og settu herbúðir sínar við Elahdal og bjuggu sig til bardaga gegn Filistum.
3 Filistar stóðu á fjalli öðru megin og Ísrael stóð á fjalli hinu megin, og dalur var á milli þeirra.
4 Þá gekk út úr herbúðum Filista hetjumaður, Golíat að nafni, frá Gat, og var hann sex álnir og spann á hæð.
5 Hann hafði hjálm úr eiri á höfði sér og var í brynju, og vó brynjan fimm þúsund sikla eiri.
6 Hann hafði eirsköflur á fótleggjum sér og eirskjöldu á herðum sér.
7 Og spjótsstafur hans var eins og vefjarbjálki, og spjótsoddurinn vó sex hundruð sikla járns, og skjöldur bar hann.
8 Þá gekk hann fram og kallaði til hersveita Ísraels og sagði við þá: „Hví eruð þér komnir út til að fylkja yður til bardaga? Er ég ekki Filisti og þér þjónar Sáls? Veljið yður mann og látið hann koma ofan til mín.“
9 Ef hann getur barist við mig og drepið mig, þá verðum við yðar þrælar, en ef ég sigra hann og drep hann, þá verðið þér þrælar okkar og þjóna okkur.
10 Þá sagði Filistinn: „Ég ögra herjum Ísraels í dag. Gefið mér mann, svo að við megum berjast saman.“
11 Þegar Sál og allur Ísrael heyrðu þessi orð Filisteans urðu þeir skelfingu lostnir og hræddir mjög.
12 Davíð var sonur Efratíta frá Betlehem í Júda, sem Ísaí hét, og hann átti átta sonu. Sá maður var gamall maður á dögum Sáls.
13 Þrír elstu synir Ísaí fóru og fylgdu Sál í bardagann. Nöfn þeirra þriggja sona hans, sem í bardagann fóru, voru Elíab, frumgetningurinn, næstur honum Abínadab og þriðji Samma.
14 Davíð var yngstur, og þrír elstu fylgdu Sál.
15 En Davíð fór og sneri aftur frá Sál til að gæta sauða föður síns í Betlehem.
16 Filistinn kom fram morguns og kvölds og stóð þar í fjörutíu daga.
17 Þá sagði Ísaí við Davíð son sinn: „Tak þú nú handa bræðrum þínum efu af þessu bakaða korni og þessi tíu brauð og skjóttu þér í herbúðirnar til bræðra þinna.
18 Og berðu þessa tíu osta til hershöfðingjans yfir þúsundþúsund þeirra og sjáðu hvernig bræðrum þínum líður og taktu pantinn.
19 Sál og þeir og allir Ísraelsmenn voru í Elahdal og áttu í baráttu við Filistea.
20 Davíð reis árla morguns og skildi sauðina eftir hirði, tók þá og fór, eins og Ísaí hafði boðið honum. Hann kom að skotgrafinni, er herinn var að fara út til bardagans, og æpti til bardagans.
21 Því að Ísrael og Filistar höfðu stillt sér upp til bardaga, her gegn her.
22 Og Davíð skildi vagn sinn eftir í umsjá vagnstjórans og hljóp inn í herinn og kom og heilsaði bræðrum sínum.
23 Og er hann var að tala við þá, sjá, þá kom hetjan, Filistinn frá Gat, sem Golíat hét, upp úr hersveitum Filista og mælti á sömu slóðum, og Davíð hlýddi á þá.
24 Og allir Ísraelsmenn flýðu undan honum er þeir sáu manninn og urðu mjög hræddir.
25 Þá sögðu Ísraelsmenn: „Hafið þér séð þennan mann, sem kemur hingað? Hann kemur vissulega til að smána Ísrael. Þann mann, sem fellir hann, mun konungurinn auðga með miklum auði, gefa honum dóttur sína og gera ætt föður hans frjálsa í Ísrael.“
26 Þá sagði Davíð við mennina, sem stóðu hjá honum: „Hvað skal gert við þann mann, sem fellir þennan Filistea og tekur smánina af Ísrael? Því að hver er þessi óumskorni Filistei, að hann skuli smána hersveitir hins lifandi Guðs?“
27 Og fólkið svaraði honum á þennan hátt og sagði: „Svo skal gert við þann mann, sem drepur hann.“
28 Elíab, elsti bróðir hans, heyrði hann tala við mennina. Þá reiddist Elíab Davíð og sagði: „Hví komst þú hingað niður? Og hjá hverjum skildir þú eftir þessa fáu sauði í eyðimörkinni? Ég þekki hroka þinn og illsku hjartans, því að þú ert kominn niður til að sjá bardagann.“
29 Þá sagði Davíð: „Hvað hefi ég nú gjört? Er þá engin ástæða til?“
30 Þá sneri hann sér frá honum til annars manns og mælti á sama hátt, og fólkið svaraði honum aftur á sama hátt og áður.
31 Og er þeir heyrðu orð Davíðs, þá báru þeir þau Sál til máls, og hann sendi eftir honum.
32 Þá sagði Davíð við Sál: „Enginn maðurinn láti hugfallast vegna hans. Þjónn þinn mun fara og berjast við þennan Filistea.“

33 Þá sagði Sál við Davíð: „Þú getur ekki farið á móti þessum Filistea til að berjast við hann, því að þú ert unglingur og hann hefur verið stríðsmaður frá barnæsku.“
34 Þá sagði Davíð við Sál: „Þjónn þinn gætti sauða föður síns, og þá komu ljón og björn og tóku lamb úr hjörðinni.
35 Og ég fór út á eftir honum, hjó hann og tók það úr munni hans. Og er hann reis upp í móti mér, greip ég hann í skeggið, hjó hann og drap hann.
36 Þjónn þinn drap bæði ljón og björn, og þessum óumskorna Filistea skal fara eins og einum af þeim, því að hann hefur smánað hersveitir hins lifandi Guðs.
37 Davíð sagði einnig: „Drottinn, sem frelsaði mig úr klóm ljónsins og úr klóm bjarnarins, hann mun frelsa mig úr hendi þessa Filista.“ Þá sagði Sál við Davíð: „Far þú, Drottinn veri með þér.“
38 Og Sál færði Davíð í herklæði sín og setti eirhjálm á höfuð honum og færði hann í pansarbrynju.
39 Og Davíð gyrti sverðið yfir brynju sína og reyndi að fara, því að hann hafði ekki reynt það. Þá sagði Davíð við Sál: „Ég get ekki farið í þessu, því að ég hef ekki reynt það.“ Þá lagði Davíð það af sér.
40 Þá tók hann staf sinn í hönd sér og valdi sér fimm slétta steina úr læknum og lagði þá í hirðistösku, sem hann hafði, í tösku, og hafði slöngvu í hendi sér og gekk að Filistanum.
41 Þá gekk Filistinn nær og nálgaðist Davíð, og maðurinn, sem bar skjöldinn, gekk á undan honum.
42 Og er Filistinn leit við og sá Davíð, fyrirleit hann hann, því að hann var unglingur, rauðleitur og fríður ásýndum.
43 Þá sagði Filistinn við Davíð: „Er ég hundur, að þú kemur á móti mér með staf?“ Þá formælti Filistinn Davíð við guði sína.
44 Þá sagði Filistinn við Davíð: „Komdu til mín, og ég mun gefa fuglum himinsins og dýrum merkurinnar hold þitt.“
45 Þá sagði Davíð við Filistann: „Þú kemur á móti mér með sverði, spjóti og skildi, en ég kem á móti þér í nafni Drottins hersveitanna, Guðs hersveita Ísraels, sem þú hefur smánað.“
46 Í dag mun Drottinn gefa þig í mínar hendur, og ég mun slá þig og taka höfuð þitt af þér, og ég mun gefa hræ Filistahers í dag fuglum himinsins og villidýrum jarðarinnar, svo að öll jörðin viti, að Ísrael er Guð.
47 Og allur þessi mannfjöldi mun komast að því, að Drottinn frelsar ekki með sverði og spjóti, því að bardaginn er Drottins, og hann mun gefa yður í okkar hendur.
48 Þegar Filistinn reis upp og kom og nálgaðist Davíð, þá hraðaði Davíð sér og hljóp í átt að herbúðunum til að mæta Filistanum.
49 Þá stakk Davíð hendi sinni í töskuna, tók þaðan stein, slyngdi hann og hitti Filistann í ennið, svo að steinninn stakk honum í ennið, og hann féll fram á andlitið til jarðar.
50 Þannig sigraði Davíð Filistann með slöngvu og steini og drap Filistann, en Davíð hafði ekkert sverð í hendi.
51 Þá hljóp Davíð og gekk að Filistanum, tók sverð hans, dró það úr slíðrum og drap hann og hjó af honum höfuðið með því. Og er Filistar sáu að hetja þeirra var dauður, flýðu þeir.
52 Þá risu Ísraelsmenn og Júdamenn upp, æptu óp og eltu Filistana allt til dalsins og að hliðum Ekrons. Og særðir menn af Filistunum féllu við veginn til Saaraím, allt til Gat og Ekron.
53 Þá sneru Ísraelsmenn aftur og hættu að elta Filistea og rændu tjaldbúðir þeirra.
54 Þá tók Davíð höfuð Filistans og flutti það til Jerúsalem, en vopn hans geymdi hann í tjaldi sínu.
55 Þegar Sál sá Davíð fara út á móti Filistanum, sagði hann við Abner hershöfðingja: „Abner, hvers son er þessi ungi maður?“ Abner svaraði: „Svo sannarlega sem þú lifir, konungur, veit ég það ekki.“
56 Þá sagði konungur: „Spyr þú, hvers sonur ungi drengurinn er.“
57 Þegar Davíð sneri aftur eftir sigurinn á Filistanum, tók Abner hann og leiddi hann fyrir Sál og hélt á höfði Filistans í hendi sér.
58 Þá sagði Sál við hann: „Hvers son ert þú, ungi maður?“ Davíð svaraði: „Ég er sonur þjóns þíns Ísaí frá Betlehem.“

Og Ísbi-benob, sem var af niðjum Refaíta, og spjót hans vó þrjú hundruð sikla eirs og var gyrtur nýju sverði, hugðist drepa Davíð. En Abísaí Serújuson veitti honum lið, drap Filistann og drap hann. Þá sóru menn Davíðs honum eið og sögðu: "Þú skalt ekki framar fara með oss í bardaga, svo að þú slökkvir ekki ljós Ísraels." Eftir þetta varð enn orrusta við Filistea hjá Gób. Þá drap Sibbekaí Húsatíti Saf, sem var af niðjum Refaíta. Og enn varð orrusta hjá Gób við Filistea. Þar drap Elhanan Jaare-Orgím-son, Betlehemíta, bróður Golíats frá Gitt, en spjótskaft hans var eins og vefjarbjálki. Og enn var orusta í Gat. Þar var tröllvaxinn maður, sem hafði sex fingur á hvorri hendi og sex tær á hvorum fæti, tuttugu og fjóra að tölu. Hann var einnig af ætt Refa. Þegar

hann ögraði Ísrael, drap Jónatan, sonur Símea, bróður Davíðs, hann. Þessir fjórir voru af ætt Refa í Gat og féllu fyrir hendi Davíðs og þjóna hans. 2. Samúelsbók 21:16-22

Eftir þetta hófst ófriður við Geser við Filistea. Þá drap Sibbekaí Húsatíti Sippaí, sem var af niðjum Refaíta, og þeir voru yfirbugaðir. Og aftur tókst ófriður við Filistea. Elhanan Jaírsson drap Lahmí, bróður Golíats frá Gitta, en spjótstafur hans var eins og vefjarbjálki. Og enn tókst ófriður við Gat. Þar var mikill maður vexti, sem hafði tuttugu og sex fingur og tær, sex á hvorri hendi og sex á hvorum fæti. Hann var einnig sonur Refaíta. En er hann ógnaði Ísrael, drap Jónatan, sonur Símea, bróður Davíðs, hann. Þessir voru fæddir Refaíta í Gat, og þeir féllu fyrir hendi Davíðs og þjóna hans. 1. Kroníkubók 20:4-8

Hann brýtur mig með brot á brot á brot, hann hleypur á mig eins og risi. Jobsbók 16:14

Apókrýfur texti

Því að hinn voldugi féll ekki fyrir ungu mönnunum, né heldur felldu synir Títananna hann, né réðust stórir risar á hann, heldur veikti Júdít, dóttir Merarí, hann með fegurð andlits síns. Júdít 16:7

Því að einnig til forna, þegar hinir stoltu risar fórust, slapp von heimsins, sem þú stjórnaði, í veikburða keri og skildi eftir kynslóð eftir kynslóð fyrir allar aldir. Speki Salómons 14:6

Hann lét sér ekki nægja að sætta sig við gömlu risana, sem féllu frá í krafti heimsku sinnar. Prédikarinn 16:7

Eins og fitan er tekin af friðarfórninni, svo var Davíð valinn úr hópi Ísraelsmanna. Hann lék sér að ljónum eins og kiðlingum, og að birni eins og lömbum. Drap hann ekki risa, þegar hann var enn ungur? Og tók hann ekki burt smán af fólkinu, þegar hann lyfti hendi sinni með steini í slöngvunni og braut niður stóryrði Golíats? Því að hann ákallaði Drottin hins hæsta, og hann gaf honum kraft í hægri hönd sína til að deyða þennan volduga hetju og reisa horn fólks síns. Prédikarinn 47:2-5

Þar voru risarnir, frægir frá upphafi, svo miklir að vexti og svo færir í hernaði. Þá útvaldi Drottinn ekki, né gaf hann þeim leið til þekkingar. Heldur voru þeir tortímdir, af því að þeir höfðu enga visku og fórust vegna eigin heimsku. Barúk 3:26-28

Þá reis sonur hans, Júdas, sem kallaður var Makkabeus, upp í hans stað. Og allir bræður hans hjálpuðu honum, og eins gjörðu allir þeir sem studdu föður hans, og þeir börðust með gleði í orrustunni gegn Ísrael. Þannig aflaði hann þjóð sinni mikillar virðingar, klæddist brynju eins og risi, gyrti sig herklæðum sínum og háði bardaga og verndaði herinn með sverði sínu. Í verkum sínum var hann eins og ljón og eins og ljónshvolpur sem öskrar eftir bráð sinni. Því að hann elti hina óguðlegu og leitaði þeirra og brenndi upp þá sem angraðu þjóð hans. Þess vegna hrukku hinir óguðlegu af ótta við hann og allir illgjörðamenn urðu skelfingu lostnir, því að hjálpræðið var í hendi hans. Hann hryggði einnig marga konunga og gladdi Jakob með verkum sínum, og minning hans sé blessuð að eilífu. Ennfremur fór hann um borgir Júda, eyddi hinum óguðlegu úr þeim og sneri reiði frá Ísrael. Svo að hann varð frægur til enda jarðar og tók til sín þá sem voru að farast. 1. Makkabeabók 3:1-9

Enok

Og allir hinir ásamt þeim tóku sér eiginkonur og hver valdi sér eina og fóru að ganga inn til þeirra og saurga sig með þeim og kenndu þeim galdra og töfrabrögð og rótarskurð og kynntu þeim plöntur. Og þær urðu barnshafandi og fæddu stóra risa, sem voru þrjú þúsund álnir á hæð (Ell er norðvestur-evrópsk mælieining, upphaflega skilin sem álnir, samanlögð lengd framhandleggs og útréttrar handar. Aðrar mælingar á álni eru jafngildar 27-45 tommur): Sem neyttu allra eigna mannanna. Og þegar menn gátu ekki lengur framfleyst þeim, sneru risarnir sér gegn þeim og neyttu mannkynsins. Og þeir fóru að syndga gegn fuglum og dýrum og skriðdýrum og fiskum og neyttu holds hvers annars og drekka blóðið. Þá sakaði jörðin hina löglausu. Enok 7:1-6

Og konurnar hafa alið risa, og öll jörðin hefur þar með fyllst blóði og ranglæti. Enok 9:9

Og hann svaraði mér og sagði, og ég heyrði rödd hans: Óttast þú ekki, Enok, þú réttláti maður og fræðimaður réttlætisins: kom hingað og heyrðu rödd mína. Og farðu og segðu við varðmenn himinsins, sem hafa sent þig til að biðja fyrir þeim: Þú ættir að biðja fyrir mönnum, en ekki mönnum fyrir þig. Hví hafið þér yfirgefið hinn háa, heilaga og eilífa himin og legið með konum og saurgað yður með dætrum mannanna og tekið yður eiginkonur og gert eins og börn jarðarinnar og getið risa sem syni yðar? Og þótt þér væruð heilagir, andlegir, lifandi eilífu lífi, þá hafið þér saurgað yður með blóði kvenna og getið börn með blóði holdsins og, eins og börn mannanna, girnst hold og blóð eins og þeir sem deyja og farast. Þess vegna hef ég gefið þeim einnig eiginkonur til þess að þær geti getið þeirra barnshafandi og eignast börn með þeim, svo að þeim vanti ekkert á jörðinni. En þér voruð áður andlegir, lifðu eilífu lífi og ódauðlegir um allar kynslóðir heimsins. Og þess vegna hef ég ekki úthlutað ykkur eiginkonum; því að andlegir verur himinsins, á himninum er bústaður þeirra. Og nú munu risarnir, sem eru framleiddir af öndum og holdi, kallast illir andar á jörðinni, og á jörðinni munu þeir vera bústaður. Illar andar eru komnir frá líkömum þeirra; því þeir eru fæddir af mönnum, og frá hinum heilögu varðmönnum er upphaf þeirra og frumuppruni; þeir munu vera illir andar á jörðinni, og illir andar munu þeir kallast. Andar himinsins, á himninum munu þeir vera bústaður, en andar jarðarinnar, sem fæddust á jörðinni, á jörðinni munu þeir vera bústaður. Og andar risanna þjá, kúga, eyða, ráðast á, berjast og valda eyðileggingu á jörðinni og valda vandræðum: þeir neyta engan mat, en hungra og þyrsta samt og valda móðgun. Og þessir andar munu rísa upp gegn börnum manna og gegn konum, því að þeir eru komnir frá þeim. Enok 15:1-11

Frá þeim dögum þegar risarnir voru slátraðir, tortímdir og dauðir, og úr sálum holds þeirra munu andarnir, sem hafa farið út, tortíma án þess að dæma þá. Þannig munu þeir tortíma allt til fullkomnunardags hins mikla dóms þar sem öldin mun verða fullnuð, yfir Vaktendurna og guðlausa, já, mun verða að fullu fullnuð. Enok 16:1

Og ég, Enok, svaraði honum og sagði: Drottinn mun gjöra nýtt á jörðinni, og þetta hef ég þegar séð í sýn og kunngjöra þér, að í kynslóð Jareds föður míns brutu sumir englar himinsins orð Drottins. Og sjá, þeir drýgja synd og brjóta lögmálið og hafa sameinast konum og drýgt synd með þeim og hafa gifst nokkrum þeirra og eignast börn með þeim. Og þeir munu ala upp á jörðinni risa, ekki eftir andanum, heldur eftir holdinu, og mikil refsing mun verða á jörðinni og jörðin mun hreinsuð af allri óhreinleika. Já, mikil eyðilegging mun koma yfir alla jörðina og flóð og mikil eyðilegging mun verða í eitt ár. Enok 106:13-16

Jubilee

Og er mannanna börn tóku að margfaldast á jörðinni og þeim fæddust dætur, þá sáu englar Guðs þau á ákveðnu fagurári þessa fagnaðarárs, að þau voru fríð sýnum, og þau tóku sér konur af öllum þeim sem þau kusu, og þau fæddu þeim sonu, og þau urðu risar. Jubileum 5:1

Því að vegna þessara þriggja hluta kom flóðið yfir jörðina, það er að segja vegna saurlifnaðarins þar sem varðmennirnir, gegn lögum og lögum sínum, fóru í hórdóm með dætrum mannanna og tóku sér konur af öllum þeim sem þeir kusu. Og þeir hófu óhreinleikans. Og þeir eignuðust syni, Nafídíma, og þeir voru allir ólíkir og átu hver annan. Og risarnir drápu Nafíla og Nafíla drápu Eljó og Eljó mannkynið og einn mann annan. Og hver og einn seldi sig til að fremja ranglæti og úthella miklu blóði, og jörðin fylltist ranglæti. Jubileum 7:21-23

Og hann sagði þeim frá dómi risanna og dómi Sódómítanna, hvernig þeir höfðu verið dæmdir fyrir illsku sína og dáið fyrir saurlifnað sinn, óhreinleika og gagnkvæma spillingu í saurlifnaði. Jubileum 20:5

En áður kölluðu menn Gíleaðland Refaítaland, því að það var land Refaíta, og þar fæddust Refaítar, risar sem voru tíu, níu, átta, allt niður í sjö álna á hæð. Jubileum 29:9

Gleymdar bækur Eden

Mennirnir tóku mig upp í fimmta himininn og settu mig þar, og þar sá ég marga og óteljandi hermenn, kallaða Grigori, af mannlegum útliti, og stærð þeirra var meiri en stórra risa og andlit þeirra visin og þögn munna þeirra var ævarandi og engin þjónusta var á fimmta himni, og ég sagði við mennina sem voru með mér: Hvers vegna eru þessir mjög visnir og andlit þeirra dapurleg og munnar þeirra þöglir og hvers vegna er engin þjónusta á þessum himni? Og þeir sögðu við mig: Þetta eru Grigori, sem ásamt prins sínum Satanail höfnuðu Drottni ljóssins, og á eftir þeim eru þeir sem eru haldnir í miklu myrkri á öðrum himni, og þrír þeirra fóru niður til jarðar frá hásæti Drottins, til staðarins Ermon, og brutu heit sín á öxl Ermonfjallsins og sáu dætur mannanna hversu góðar þær eru og tóku sér konur og saurguðu jörðina með verkum sínum, sem á öllum tímum aldarinnar gerðu lögleysi og blöndun, og risar fæðast og undursamlegir stórir menn og mikinn fjandskap. Og þess vegna dæmdi Guð þá með miklum dómi, og þeir gráta yfir bræðrum sínum og þeim verður refsað á hinum mikla degi Drottins. Leyndardómar Enoks 18:1-4

Forðið því saurlifnað, börn mín, og bjóðið konum ykkar og dætrum að skreyta ekki höfuð sín og andlit til að blekkja hugann, því að hver kona sem notar þessi brögð er geymd eilífri refsingu. Því þannig lokkuðu þeir varðmennina sem voru fyrir flóðið, því að þegar þessir horfðu stöðugt á þá, girndu þeir þá og hugsuðu um verknaðinn í huga sínum, því að þeir breyttu sér í mynd manna og birtust þeim þegar þeir voru með eiginmönnum sínum. Og konurnar, sem girndu mynd þeirra í huga sínum, fæddu risa, því að varðmennirnir birtust þeim eins og þeir teygðu sig allt til himins. Varist því saurlifnað, og ef þið viljið vera hrein í huga, þá gætið skilningarvita ykkar fyrir hverri konu. Rúbens testamenti 2:17-20

Ég fann Akór konung, risavaxinn mann, kasta spjótum að framan og aftan, sitjandi á hestbaki. Ég tók upp stein, sem vó sextíu pund, kastaði honum og lenti á hesti hans og drap hann. Jakob, faðir minn, drap Beelesat, konung allra konunga, risa að afli, tólf álna háan. Júda-testamentið 1:18,22